

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De SS. Marcello Seu Marcellino Gemino Seu Genuino, Nuvio Seu Nivio,
Primina MM. Romæ Ex Hieronymianis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

- A b Vox persecutio abundat. Deest in Ms. Trev. que consilere statuerant, hæc imperatori dixerint? Ex Ms. FELD.
- c Lege: a sacrilega dæmonum cultura separare medita bantur.
- d Lege: si quos invenisset: codex Trev. habet: si quis invenisset.
- e Ita etiam codex Trev.
- f Vitiose codex Trev. una hora.
- g Lege: ictu oculi.
- h Ita codex uterque: videtur aliquid deesse.
- i Codex Trev. et vel si inter homines imperator coronatus est.
- k Codex Trev. facerent.
- l An qui a Maximiani ira sibi cavere, fuga- ptum corruptumque fuisse manifestum est, ac suspicio mihi non inanis injicitur, simili corruptione factum esse, ut unus idemque Luddulus in Buddulum, Luddonumque librorum imperitia distinctus perperam fuerit; quod etiam suadere maxima Budduli Luddulique nominum videtur affinitas. Dacheriano itaque ac Corbeiensi exemplaribus potius, quam Florentini, quod quatuor S. Attico Socios tribuit, standum apparet. Quando, aut ubi hi Martyres sanguinem pro Christo fuderint, non fuit, unde vel leviter conjectare licuerit: seculo itaque determinato illos non adscripsi, ommissa insuper loci, quo occubuerint, mentione.

DE SS. ATTICO, LUDDULO

SEU LUGDULO, SEPTIMO ET JULIO MARTYRIBUS

EX HIERONYMIANIS

J. B.

B

E

ALIQVO E IV
PRIMIS SECU-
LIS.

Sanctum Atticum ejusque Socios martyres editum a Luca Dacherio vetustum, ac S. Hieronymi nomine inscriptum Mr. hoc ad hunc diem modo annuntiat: Et alibi, Attici, Ludduli, Septimi, Juli, non expressa eorum palæstra. Labbeanum apud nos tom. vii Junii solius Septimi meminit, hac ex parte procul dubio mutilum: contra, quod Florentinus edidit, Attico Socios adjungit quatuor; lucatis nonnihil eorum nominibus, ita habet: Et alibi, Attici, Budduli, Ludoni, Septimi, Julii. Dacheriano Corbeiense apud eundem Florentinum omnino consonat. Addit Florentinus, et codices alios a se fuisse consultos, in quibus pro Lugdunio Lugdulus sive Luddulus scribitur, unde Ludduli nomen varie scri-

ptum corruptumque fuisse manifestum est, ac suspicio mihi non inanis injicitur, simili corruptione factum esse, ut unus idemque Luddulus in Buddulum, Luddonumque librorum imperitia distinctus perperam fuerit; quod etiam suadere maxima Budduli Luddulique nominum videtur affinitas. Dacheriano itaque ac Corbeiensi exemplaribus potius, quam Florentini, quod quatuor S. Attico Socios tribuit, standum apparet. Quando, aut ubi hi Martyres sanguinem pro Christo fuderint, non fuit, unde vel leviter conjectare licuerit: seculo itaque determinato illos non adscripsi, ommissa insuper loci, quo occubuerint, mentione.

DE SS. MARCELLO SEU MARCELLINO

GEMINO SEU GENUINO, NUVIO SEU NIVIO, PRIMINA MM.

ROMÆ

EX HIERONYMIANIS

En alteram ex iisdem, Hieronymianis, ut vocant, Martyrologiis Martyrum classem, quæ Romæ ad hunc modum annuntiat apud Florentinum: Romæ Marcellini, Genuini, Nuvii, et inter duos Lauros sancte Primine. Martyrologium Corbeiense paulo aliter habet: Romæ, Marcelli, Genuini, Novii, Justi. Inter duas Lauros sancte Primine, Custi, Julii. Custus, hic memoratus, idem forte est, qui Justus; Julius vero idem, qui in classem superiorem re-

latus est; quare ceteris hoc loci neutrum adjiciendum putavi. Corbeiensi consonat vetustum Hieronymi Martyrologium apud Dacherium. Legitur tamen illic Primiva pro Primina. Gellonense apud eundem sic habet: Alibi Afræ, Priminæ. Roma Marcellini et Genuini. Martyrologium antiquissimum a Martenio editum tom. 3 Anecdotorum ad hunc diem solius Marcellini meminit. Augustanum autem apud nos tom. vii Junii editum solius Genuini. Labbeanum Septimum

ACROSE
J. B.

mum a Marcellino et Genuino separat: Diodori, Septimi. . . . Alibi Afræ, Priminæ. Romæ Marcellini et Genuini martyrum. *Additiones denique Adonianæ ita habent apud Mosandrum*: Romæ Marcellini et Genuini, et inter duas Lauros S. Priminæ. *Notitiam loci inter duas Lauros dicti subministrant Acta SS. Marcellini et Petri martyrum, sub Diocletiano interemptorum tom. i Junii pag. 173 sequentibus verbis*: Quorum corpora, beatissimorum scilicet Marcellini presbyteri et Petri exorcistæ martyrum, collegit Lucilla, et posuit in vehiculo noctu, et adduxit via Laticana milliario ab Urbe tertio; et Anastasius Bibliothecarius in *Vita S. Silvestri Papæ ita scribens*:

Iisdem temporibus Augustus Constantinus fecit D basilicam beatissimis martyribus Marcellino presbytero et Petro exorcistæ inter duas Lauros. . . . via Laticana milliario ab urbe tertio. *Lucilla socia fuit Firmina quedam, Christianissima, ut eam illorum Martyrum Acta vocant, femina, quæ juxta Martyrum illorum exuvias sibi domicilium fecit, ac ibidem martyrium, sepulchrum, cultumve sacrum consequi potuit, ac eadem fuisse, quæ hodie inter duas Lauros in laterculis Hieronymianis annuntiat: verum cum hujus nomen per litteram P constanter exprimitur, ab hac mutatione abstinendum una cum Florentino reor.*

DE S. BARACTALE MARTYRE

SPOLETI IN UMBRIA

ANACEPHALEOSIS

B

SECULO INCERTO.
Viz quidquam de hoc sancto Martyre

Pauca admodum de S. Baractale dicturi sumus: quidquid de illius ætate, conditione, gestisque, qui de rebus Sanctissimæ Spoletanæ egerunt, recentioris ævi scriptores litteris mandarunt, plane incertum est. Fuisse fertur e duodenario Sanctorum numero, qui, Anastasio duce, e Syria in Italiam appulsi dicuntur. Horum Acta, erroribus referta, sibi que pugnantia, ac proin fidei pretiivæ nullius, edidit discussitque Conradus Janningus in *Tractatu præliminari ad tom. i Julii, in quibus præter nomen, quod ad S. Baractalem specialim spectat, reperias nihil. Jacobillus tamen tom. 2 de Sanctis Umbriæ S. Baractalem satis belle describit, sed ex documentis nihilo melioribus; Ferrarius, Jacobillo fere consonans, compendiosam S. Baractalis historiam tradit hujusmodi.*

certum,

2 Baractalis Antiochenus una cum Anastasio patruo, Britio et Eutychio sobrinis, ac Joanne, Isacio, Carpophoro, Abundio, Teudila, Laurentio, Proculo, et Herculano fratribus Romanam venit, inde Narniam. Proculo autem et Eutychio alio profectis, Anastasio Romæ defuncto, cum aliis Spoletium contendit: ubi Britio tamquam seniore episcopo ordinato, aliisque jussu Marciani præsidis sub Diocletiano et Maximiano (id alii sub Domitiano, alii sub Ju-

liano factum aiunt) carcere inclusis, illis Baractalis natu minimus, qui ob aspectus et morum elegantiam etiam gentilibus charus erat, libere ministrabat; cumque ipsos gentiles ad Christianam fidem hortaretur, blandisque verbis illorum vitia argueret, adolescentum quorundam grave in se odium concitavit, qui illum ad sepulchrum T. Gregorii martyris (Spoletani) sæpissime orantem apud præsidem deferunt. Baractalis itaque ad præsidem perductus, seque Christianum libere professus, cum nullis minis aut terroribus adduci posset, ut deos veneraretur, ductus extra urbem apud sepulchrum prædictum capite truncatur VII Idus Octobris. Cujus corpus a Christianis ibidem sepultum est.

3 Hæc de Baractale Ferrarius; quæ, quamvis incerta plane esse dicamus, absit tamen, ut S. Baractalis sanctitatem in dubium vocemus, quippe qui et miraculis claruerit, cultumque sacrum in diocesi Spoletana, et ecclesiam suo et S. Gregorii nomini dedicatam jam pridem habuerit, uti apud laudatum Janningum cap. x, ubi de S. Baractale seorsum agit, videre est. Speraverat ille, fore, ut ad hunc diem plura de S. Baractale fortassis dicenda haberemus; verum, quod superaddi ejus dictis posset, a nobis quæsitum est frustra.

E

præter ejus cultum.

F

DE